

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci obvineného **T. V. a spol. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny** podľa § 296 Trestného zákona a iné na neverejnom zasadnutí 3. októbra 2012 v Bratislave o sťažnostiach obvinených T. V., M. A., M. Š., M. Š. a Ing. M. S. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 25. septembra 2012, sp. zn. Tp 89/2011, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosti obvinených T. V., M. A., M. Š., M. Š. a Ing. M. S. **sa z a m i e t a j ú .**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, uznesením z 25. septembra 2012, sp. zn. Tp 89/2011 podľa § 76 ods. 3 Trestného poriadku predĺžil obvineným T. V., M. A., M. Š., M. Š. a Ing. M. S. lehotu trvania väzby do 15. januára 2013.

Proti tomuto uzneseniu zahlásili do zápisnice o svojom výsluchu sťažnosť obvinený T. V., M. A., M. Š., M. Š. a Ing. M. S..

Obvinený M. A. následne prostredníctvom svojho obhajcu podanú sťažnosť i zdôvodnil. Domáhal sa ňou, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil z dôvodu, že je nevinný a usvedčujú ho len svedkovia – kajúnci, ktorí sa týmto konaním snažia vyvinieť z trestnej činnosti, ktorú sami páchali a ktorá je oveľa vyššieho stupňa spoločenskej nebezpečnosti ako sa kladie za vinu obvinenému. Sudca pre prípravné konanie sa pri rozhodovaní oprel o stanovisko najvyššieho súdu vyjadrené v jeho rozhodnutí

zo 6. júna 2012, že „ešte nenastali dôvody na prepustenie z väzby“, ktoré obvinený považuje za vágne a nesprávne.

Sťažnosť písomne odôvodnil aj obvinený Ing. M. S., prostredníctvom obhajcu Mgr. P. L. a uviedol v nej, že o tom, že by mal byť členom zločineckej skupiny nebol zatiaľ v konaní vykonaný žiadny konkrétny dôkaz. Nikdy v živote žiadnu osobu nezastrašoval hrozbou ujmy na zdraví, či na živote, žiadny zo svedkov či spoluobvinených ho nedal do súvislosti s takýmto konaním. Od novembra 2011, kedy bol vzatý do väzby je v kolúznei väzbe, vyslovil presvedčenie, že nie je splnená zákonná podmienka pre väzbu. Charakter skutkov, z ktorých je obvinený je nenásilnej povahy, nikdy sa žiadneho násilného konania nedopustil.

Na základe týchto skutočností navrhol, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zrušil a aby ho prepustil z väzby na slobodu.

Na základe podanej sťažnosti nadriadený orgán postupom podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosti obvinených sú nedôvodné.

Z obsahu predloženého spisu, z uznesenia sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 25. septembra 2012 ako i z ostatného rozhodnutia najvyššieho súdu, sp. zn. 3 Tost 20/2012, zo 6. júna 2012 vyplýva, že obvinení T. V., M. A., M. Š., M. Š. a Ing. M. S. sú naďalej trestne stíhaní pre skutky právne posúdené ako trestné činy špecifikované v týchto rozhodnutiach. Navyiac, po rozhodovaní sťažnostného súdu o dôvodoch trvania väzby 6. júna 2012, bolo obvineným T. V., M. A., M. Š. a M. Š. 18. júna 2012 vznesené obvinenie za obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ a § 141 písm. a/ Trestného zákona a za zločin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 3, ods. 5, ods. 6, ods. 7 Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b/ a § 141 písm. a/ Trestného zákona.

Obvinení boli vzatí do väzby podľa § 72 ods. 2 Trestného poriadku z dôvodu § 71 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku. Lehota väzby začala u všetkých obvinených plynúť 15. novembra 2011, s výnimkou obvineného Ing. S., u ktorého lehota väzby začala plynúť 16. novembra 2011.

Ostatný raz bolo o väzbe obvinených rozhodované Najvyšším súdom Slovenskej republiky uznesením zo 6. júna 2012, sp. zn. 3 Tost 20/2012, tak, že podľa § 194 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Trestného poriadku bolo zrušené uznesenie sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 24. mája 2012, sp. zn. Tp 89/2011, vo výroku pod bodom I. a podľa § 76 ods. 3 Trestného poriadku bola lehota trvania väzby u obvinených predĺžená do 15. októbra 2012.

V prípade návrhu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 12. septembra 2012, ktorým žiadal predĺženie lehoty trvania väzby u všetkých obvinených do 15. januára 2013, sudca pre prípravné konanie, ako i s'ťažnostný súd opätovne najskôr preskúmali návrh z hľadiska dodržania procesnej lehoty, uvedenej v ustanovení § 76 ods. 2 Trestného poriadku a zhodne konštatovali, že lehota bola dodržaná.

S'ťažnostný súd sa stotožnil aj so stanoviskom sudcu pre prípravné konanie, že naďalej trvá aj jeden z materiálnych dôvodov väzby, a to podozrenie zo spáchania trestného činu. Zatiaľ v konaní zadovážené dôkazy relevantným spôsobom neoslabilo dôkaznú situáciu vo vzťahu k obvineným, aj keď isté rozpory vo výpovediach svedkov sú, avšak tie bude súd hodnotiť vo fáze konania, v ktorej bude rozhodovať o vine, resp. nevine obvinených. V súčasnej dobe aj naďalej existujú dôvody pre väzobné stíhanie obvinených z dôvodu uvedeného v ustanovení § 71 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku. Nič sa nezmenilo na konštatovaní, že tento dôvod väzby u obvinených je založený na výpovedi Z. S. a spoluobvinených P. a S., a teda stále trvá reálna obava, že by po prepustení z väzby na slobodu mohli pôsobiť na svedkov, ktorí majú byť vypočutí, alebo zavražďovať spoluobvinených, aby vypovedali v ich prospech.

Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmajúc lehotu na ktorú bolo trvanie väzby u obvinených sudcom pre prípravné konanie predĺžené, sa riadil primárne ustanovením § 76 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 6 písm. c/, ods. 7 písm. c/ Trestného poriadku, citovanom v napadnutom uznesení, ale tiež aj obsahom spisu. Z predloženého spisového materiálu

vyplýva, že vo veci sa koná bez zbytočných prietáhov, naplánované dôkazy boli vykonané a vzhľadom na predpokladaný časový horizont, v ktorom by sa obvinení a ich obhajcovia mali oboznámiť so spisom je možné konštatovať, že ukončenie vyšetrovania a podanie obžaloby, a to aj so zreteľom na skutočnosť, že obžaloba vo väzobnej veci musí byť na súd podaná najmenej 20 pracovných dní pred uplynutím predĺženej lehoty trvania väzby, nie je možné reálne vykonať do 15. októbra 2012. Postup sudcu pre prípravné konanie, keď vyhovel návrhu prokurátora a lehotu trvania väzby obvineným predĺžil do 15. januára 2013, považuje najvyšší súd za zákonný a správny.

V posudzovanej veci neboli sťažnosti obvinených dôvodné, preto ich sťažnostný súd na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 3. októbra 2012

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová